

Gravitasjons-rom-kraften

Vi har gang på gang hørt at fysikere, kjemikere, alminnelige folk si at vi har mye tomrom i verden. Ofte kalt tomrom, bare rom, rent rom, uavhengig rom. Einstein, Dirac, Hawking, mange av de fleste største fysikere mener derimot at partikler og felt finnes overalt. At alle steder var et produkt, sammen-bundet romslighet, bevegelses-kraft, at rom-stoff-tid/bevegelse, som energi var samme produktenhetlige energier. Einstein var den første som regnet ut hvilken energi gravitasjonen hadde ulike steder i rommet sammenlignet med masse, kilo, elektrisk watt.

Denne varierer helt balansert med hvor store partikler eller samlinger slike, masser, stoff, legemer som oppholder seg i rommet. Samtidig oppstår det også retningsbaner mellom alle slike legemer i rommet om vi kaster noe ut i rommet, ut i planetenes romslige bane-verdener, eller mellom banene. Det samme gjelder mellom galakser og mellom sol-systemer. Alle legemer ut fra sin hastighet, trekkes så i proporsjonal styrke, beregnet med differensialligninger nøyaktig i slike baner som kraften mellom alle galakser og legemer tilsier.

Når vi er 50 millioner lysår fra en galakse bak oss, og like langt fra en galakse foran oss, og vi merker at banen vår bøyer av i retning mot den andre galaksen, hva befinner seg da i rommet rundt oss? Vel her kommer beregningen og energien til gravitasjonen til Einstein inn i bildet igjen, og som stemmer, at det er en energi på stedet som vi er. Men atomet og galaksen vi snakker om som utgjør en trilliardel av all romslighet 50 millioner lysår unna oss, virker lite sannsynlig som en kraft alene på et annet sted som er samme virkning som der vi er.

Sagt på en annen måte. Galaksen og atomet som er ganske avgrenset i forhold til oss, kan ikke bare virke fra der de er, men virker ut til de stedene vi befinner oss. Med hva? Jo, med gravitasjon. Og slik energi kan beregnes for der vi er av astrofysikere, kvantefysikere, atom-fysikere, og de amatører som kan slik matematikk, selv om de ikke forstår formelen en gang. Da vi vet at det er en energi, en masse-lignende kraft kalt gravitasjon der vi er som trekker på romskipet, så vet vi at det finnes noe virkende som lenger ikke bare er tomt rom på det stedet vi er. Og det er ikke elektromagnetisk kraft, eller kollisjoner med atomet eller galaksen som er 50 millioner lysår unna. Jeg kunne godt tatt jorda og månen som eksempel, for hvilken kraft, eller binding er det som får disse til å gå rundt hverandre?

Bevegelseslovene, uansett hvilken bevegelsestype vi kjenner og bruker, kan ikke forklare tiltrekningen mellom legemene eller endringen av baner i i universet. Eller som fysikere sier: Om vi kan forklare baner i andre planet-solsystemer så har vi nådd en suksess. Ut fra gravitasjonsformler kan vi det. Men ikke forklare hvordan og hvorfor slik balanse er der. Planck-konstanten viser en lik fordeling mellom masse og felt i rommet. Øker den ene minsker den andre likedan, og omvendt, og har ingen annen funksjon enn lik balansefordeling av masse og felt, her. Gravitasjon som har en påviselig energi.

Rommet har i gjennomsnitt 40, mer eller mindre, nøytroner, eller knapt 10 heliumatomer masse i hver kubikkmeter rom. Ved siden av dette ser vi solsystemet der 99 prosent er rom, og vi ser lignende i atomer ut fra kvanteberegninger for partikler, at konsentrasjonen kraft i partikler, tilsvarer at feltrommet deler 90-99 prosent av et atoms elektronskall pluss kjerne med romslighet mellom partikler. Kraftvirkningen bør jo regnes med, og slik neppe er tomt, men slik blir i alle fall rommet og atomet illustrert, at mer enn 99,9 prosent er tomrom.

Så snakker vi videre om mørk energi og mørk materie, stort sett i forhold til kjente energier vi bedømmer massekraften i mellom. At denne skal være 5 ganger høyere, 20 ganger høyere, til og med 100 ganger høyere og rimelig fordelt utover i prosent som det vi har oppdaget i dag, slik at all dobling av masse tross alt gir samme balanse vi har beregnet alt.

Dersom energien til gravitasjonen har en slik kraft, energi, masse-likhet som virkning der vi befinner oss i et romskip, så må også kraft og energi også være tilstede på stedet, og ikke bare 50 millioner lysår unna. Det virker akkurat her vi er og bestemmer en bevegelse som Newton sier; om vi ikke påvirkes av en annen kraft, som endrer bevegelse, Newton beviser dermed at han ikke aner hva kraften er eller hvorfor den virker, selv om vi kan beregne sakene. Men det stemmer ikke med de grunnleggende bevegelseslovene. Derimot stemmer det med kraft og motkraft, men det visste hverken Newton, Einstein, Dirac eller Hawking hva kom av. Det samme problemet har alle atomfysikere og Cern i dag.

Ett vanvittig utsagn fra meg, er at med utgangspunkt i den drivkraftfunksjonen jeg har gitt i min vitenskapsteori så er kraft-motkraft-drivfunksjonen forklart som en og samme logiske funksjon, og den gir likevektig balanse, og som gir de fysiske former og lover ut fra samme kraftutvekslinger.

Forklar hvordan milliarder galakser kan ekspandere utover med 100 milliarder sol-systemer hver i seg, og at de skrur utover, snurrer, samtidig med at de har en hastighet nær lyshastigheten. Ingen kg, watt, sekund, kgw, Volt, elektromagnetisk kraft, gravitasjonskraft vi kjenner kan forklare dette. Kraften som skal til nærmer seg jo nesten uendelig, men slik er det.

Når gravitasjonsrommets feltkraft er en energi som er der som vi kan beregne, måle, men kun som felt-balanse, Planck, mellom massepartikkel, objekt-masse, og feltet rett rundt disse objektene som samlet hoved-energi, og som avtar til mikrostørrelse over lengre avstand, og der romkraften virker som i balanse, nøytral, uten motstand, gjennomtrengelig og gjennomsliktig, nettopp likt som vann som er i balanse, eller glass som har lignende egenskap.

En virkelig fast nøytral flytende masse ville altså ha vært gjennomsliktig og gjennomtrengelig inntil en viss motstands-hastighet som i rommet er lysets hastighet, men da sprekker massene opp, da går masse over til lys, og i noen tilfeller beskrevet som at med lysets hastighet så graviterer ikke partikkelen, selv om de har masseenergi, slik gravitasjonen også har. Om lys bremser blir det hengende med kraftlinjer fra alle kanter, tregere, og graviterer som vi sier. Blir elektron.

Men om 1 kubikkmeter rom har kun 4-10 heliumatomer, eller alfakjerner til rådighet totalt sett, hvor mye mer energi vil da ikke rommet ha som skal dekke en balanse i rommet rundt som avtar så kraftig på korte avstander fra partikkel. Det er da tydelig at massen til gravitasjonen motvirker samme energi. Summen vil da tilsi at energien til 1 kubikkmeter rom i det minste må ganges opp med at vi fyller opp hele rommet i kubikkmeteren med nøytroner uten avstand i mellom dem. Altså likt en nøytronstjernes massetetthet, og så beregnet masseenergien til gravitasjonen. *Gravitasjons-rom-kraften er garantert høyere enn dette, men gjennomtrengelig. Vi er slik selv!*

Altså minimumsstyrken til gravitasjonsmasse-væsken som er i balanse for turbulensen sin, og derfor temperatur-løs inntil noe av kraften skiller seg ut som vibrasjoner, eller virvler, kulevirvler, da får vi første varmegrad -272 grader Kelvin, at vi ut fra en kraftrom-balanse må lage en temperaturmåling på nytt ut fra den balansestyrkekraft univers vi er i. Rommet vårt, med ubalanse, danner temperaturen på nytt for objekter, mens den indre energien kan være absolutt, med temperaturtrykk som vi ikke kan beskrive. Allikevel perfekt for differensialkraften. Det fungerer. I Differensialkraftens modell oppstår Planck-konstanten spontant logisk, likt som alle de fysiske lover oppstår av denne logiske funksjonen.

Hva betyr antall nøytroner i rommet Aristoteles. At så mange skiller seg ut av hele klinkekuleboksen som så mye du bøyer på den: Krumningsrommets bendetrykk.

Fremdeles er totaltrykket, masseflyt-tetthet i rommet utenom gravitasjonsrommets drift-retning samme sted, grenseløst mye høyere enn nøytronstjernenens. Hvilken som helst størrelse på sorte hull er klemt helt sammen av trykket. For gravitasjons-rommet er det største sorte hull vi kjenner bare en ubetydelig masse-Ert!

Det er funksjonen som teller! Vi kaller det masse, stoff, vi kaller det felt, energi. Er det felt eller stoff-partikler spør vi. Stoff og felt i slekt viser at det oppstår en virkning som er en mellomting, en slags stoffkraft, eller flytende masse-kraft, eller om vi vil en flytende funksjon til masse-energi. Om vi bender på denne, ala kraft-motkraft-utveksling, alltid m/s^2 , så vil det dannes virvel, partikkel, stedlig, slik at det minner om frossen kraft. Stoff er isbiter i gravitasjonsmassen. Frossen masseenergi.

Utvekslingskraften går som sagt tvers igjennom hele partikkelen ja. Og rom-driften dette er i bestemmer potensiell og bevegelsesenergi, samtidig som det påvirker egenskapene. Det er snakk om inngående og utgående kraft, der bevegelsen i rommet bestemmer om det er overskudd inn eller ut, gravitasjons-/anti-partikkel.

Motstrømmer dannes alltid. Rommets balanseturbulens danner ved krumning makroturbulens med logisk selektiv tiltrekning frastøtning. Derfor blir proporsjonen for partikler slik grunnstoff-forskningen viser, meget logisk. Fortsatt: Det er hastighetsløkken som bestemmer tids-forsinkelsen, lengde-forkortelsen og tregheten, massekraften og dermed Planck-funksjonen. Og Lorentz-Einstein-masse-endringene. Det er en absolutt kraft-motkraft, og den har en og samme tetthet, hastighet, romslighet for alle like deler av seg. Og så utveksler den. I dette; Bevisstheten er og blir en sammenlignings-styrke-funksjon. Du er gjenkjennelsen av din egen virkning; relativt. Føler deg ikke som den samme hver dag. Du, Jeg-et, endres. *Forskjell gir like, ulike, logikken.*

Univers-senter-utvekslingen produserer kontinuerlig hele univers-historien i alle faser i tider langt utover våre alders-dateringer. Fødselen er konstant til utvekslingsraten, den lokale virvel, opphører.

Rom og bevegelse kan ikke forklare hverandre men er samme sted. Om intet forskjells-løst er umulig kan kun den totale forskjell eksistere, som en felles forskjell av rom-bevegelse, en romtid-vekst-funksjon, som vokser inn i uendelighetens mur, ikke kan vokse mer, er endelig også, og kun kan ha rombevegelses-vekst innvendig likt overalt, samme funksjon, en absolutt ekspansjonskraft, som utveksler som kraft og motkraft med sin konstante sum bevegelsesenergi. Da får vi lovene og formene vi kjenner. Og styrkene vi føler, tilpasningene fysisk og sammenligningen bevisst vi har. Det er samme funksjon som gir den logisk fysiske tilpasningsegenskapen som gir den logiske bevisste sammenligningsfunksjonen. Men ingen av delene mestrer vi. Holdbarheten, ofte kalt moral, gjelder organer, primær-behov, sanser, følelses-intakt, og bevissthets-intakt holdbarhetsfunksjon, samt det økologiske grunnlaget vi lever av. Sykdom, natur-katastrofer er ille nok. Vi bør gå for holdbarheten generelt.

Fordelingen er ikke bare slik at partikkelen tiltrekker seg annet, men også like meget at romkraften klemmer annet i retning mot og til objektet, feltstyrke. Som blåbær eller svamp. Klemmer du går saften ut, og når du slipper opp går saften inn igjen. At rommet mellom hjelper til med presset. Lik fordeling i snittet. Vårt rom: To steiner i press. I mellom makstrykket nøytron og minimumstrykket foton.

Roger Bergersen.